DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 20 czerwca 1955 r. Nr 10 Poz. 73—76

TREŚĆ:

Zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli

Poz. 73 — Nr 90 z 18.V.55. r. w sprawie ustanowienia norm resortowych dotyczących betoniarek, robót kamieniarskich, uchwytów do rynien i rur spustowych oraz gwoździ blacharskich.

Poz. 74 — Nr 92 z 19.V.55 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej na 1955 r.

Okólnik Ministra

Poz. 75 — Nr 23 z 10.VI.55 r. w sprawie właściwego finansowania wydatków na propagandę zadań produkcyjnych przedsiębiorstw, oraz metod pracy i osiągnięć przodowników i racjonalizatorów produkcji.

Pismo okólne

Poz. 76 — Nr 37 z 31.V.55 r. w sprawie obciążeń wiatrem w obliczeniach statycznych.

73

ZARZĄDZENIE Nr 90

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 18 maja 1955 r.

w sprawie norm resortowych dotyczących betoniarek, robót kamieniarskich, uchwytów do rynien i rur spustowych oraz gwoździ blacharskich.

(L. dz. D.VII/6/3296/55)

Na podstawie art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące normy resortowe:
1. RN-55/MBMO-1030 „Betoniarki. Ogólne warunki ustawienia"
2. RN-55/MBMO-5001 „Roboty kamieniarskie. Warunki techniczne osadzania elementów kamiennych"
3. RN-55/MBMO-5002 „Uchwyty do rynien"
4. RN-55/MBMO-5003 „Uchwyty do rur spustowych"
5. RN-55/MBMO-5004 „Gwoździe blacharskie kwadratowe ocynkowane"

§ 2. Od dnia 1 lipca 1955 roku w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nie wolno:
1) ustawiać betoniarek inaczej niż to określa norma, wymieniona w § 1 pkt 1,
2) osadzać elementów kamiennych inaczej niż to określa norma wymieniona w § 1 pkt 2,
3) stosować uchwytów do rynien i do rur spustowych oraz blacharskich gwoździ kwadratowych ocynkowanych innych niż przewidują normy wymienione w § 1 pkt 3 — 5.

§ 3. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do prac naukowo-badawczych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1955 r.

wz Minister **J. Żakowski**

74

ZARZĄDZENIE Nr 92

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 19 maja 1955 r.

w sprawie sprawozdawczości statystycznej na 1955 r.

(L. dz. DI/4/746/55)

W celu uregulowania w resorcie zagadnień sprawozdawczości statystycznej na rok 1955 zarządza się, co następuje:

§ 1. Nakłada się na przedsiębiorstwa budowlano-montażowe planu centralnego i planu terenowego obowiązek sporządzania i przesyłania sprawozdań na zasadach i w trybie ustalonym w instrukcji wykonawczej, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 2. Obowiązek składania sprawozdań na zasadach i w trybie załączonej instrukcji, uwzględniającej specyfikę przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, jest uzupełnieniem sprawozdawczości obowiązującej przedsiębiorstwa wymienione w § 1 na podstawie instrukcji Nr 39 Głównego Urzędu Statystycznego z 1955 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz jednostek prowadzących roboty budowlano-montażowe systemem gospodarczym.

§ 3. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 r.
2. Z tym samym dniem traci moc obowiązującą zarządzenie Nr 110 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 maja 1954 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej na 1954 r. (Dz. Urz. MBMO Nr 10, poz. 66).

Minister **R. Piotrowski**

Zatwierdzono przez GUS
dnia 4 maja 1955 r. za Nr 2936/55

Załącznik do Zarządzenia Nr 92 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 19 maja 1955 r.

INSTRUKCJA WYKONAWCZA

do instrukcji Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

Instrukcja powyższa została opracowana do użytku:
1) przedsiębiorstw budowlano montażowych,
2) powiatowych przedsiębiorstw budowlanych.

Uwzględnia ona wnioski poszczególnych departamentów Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli.

Instrukcja nie uwzględnia zagadnień dotyczących sprawozdawczości z wykonania robót budowlano-montażowych, prowadzonych systemem gospodarczym.

Instrukcja wykonawcza sporządzona jest w formie uwag i uzupełnień do poszczególnych §§ podstawowej instrukcji GUS.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

Do § 3 pkt 2. Sprawę przesyłania sprawozdań Zarządowi Głównemu Związku Zawodowego i Centralnej Radzie Związków Zawodowych przez wojskowe przedsiębiorstwa budowlane regulują odrębne przepisy.

Do § 3 pkt. 4. W przypadku istnienia w zjednoczeniu zarządów budowlanych, przesyłają one sprawozdania B-1 w 3 egzemplarzach do zjednoczenia w terminie do dnia 9 następnego miesiąca po okresie sprawozdawczym. Zjednoczenia sporządzają sprawozdania B-1 w 3 egzemplarzach, z których jeden egzemplarz przesyłają do centralnego zarządu, drugi egzemplarz przesyłają do oddziału banku finansującego, a trzeci pozostawiają w aktach. Jeden wiersz w sprawozdaniu zjednoczenia odpowiada zarządowi budowlanemu. Do każdego z tych egzemplarzy należy ewentualnie dołączyć jako załączniki materiały otrzymane z zarządów budowlanych.

Sprawozdanie B-2 przesyłają przedsiębiorstwa do

centralnego zarządu (jednostki nadrzędnej) w czterech egzemplarzach.
Termin składania sprawozdania Z-8 ulega zmianie, a mianowicie wymieniony w § 4 termin skraca się z 15-go na 10-go dnia następującego po kwartale sprawozdawczym.

Do § 4 i 5. Sprawę poufności lub tajności sprawozdań przesyłanych przez wojskowe przedsiębiorstwa budowlane oraz rozdzielnik (odbiorców) tych sprawozdań regulują odrębne przepisy.
Tam gdzie istniejąca organizacja przewiduje zarządy budowlane przesyłają one sprawozdania, jako wewnętrzne do zarządów zjednoczeń na formularzach ustalonych instrukcją.
Terminy składania sprawozdania B-5 ulegają zmianie, a mianowicie przesuwa się:
wymieniony w § 4 termin z 5-go na 8-go
„ w § 5 termin z 10-go na 13-go

Do § 5. Centralne zarządy nadsyłać będą sprawozdania do następujących jednostek Ministerstwa:
do Departamentu Planowania B-1, B-1a, B-2, B-3
do Departamentu Produkcji Pomocniczej B—1b
do Zarządu Maszyn i Urządzeń B—4
do Departamentu Techniki B—4a, Z—2, Z—2A, Z—2B, do Departamentu Zatrudnienia i Płac B—5, B—5a, B—6, B—7, Z—3A, Z—3B, Z—8.

Do § 7. Termin składania sprawozdań B—5 i Z—8 ulega zmianie, a mianowicie przesuwa się wymieniony w § 7 termin dla B—5 z 5—go na 8—go, a dla Z—8 z 5—go na 10—go.

Do § 8 Przez właściwe Ministerstwo, wymienione w rozdzielniku należy rozumieć Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych.
Wojewódzkie Zarządy Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych przesyłają dodatkowo do Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych sprawozdania B—1b i B—5 w zakresie produkcji pomocniczej wydzielonej dla każdej gałęzi przemysłu (branży) oddzielnie i zbiorcze.
Termin składania sprawozdania B—5 ulega zmianie, a mianowicie przesuwa się wymieniony w § 8 termin z 10—go na 13—go.

Do § 9 pkt 1. Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych obowiązany jest ponadto przesyłać sprawozdania zbiorcze B—1 i B—1a do Departamentu Planowania, oraz B—1 do Zarządu Głównego Związku Zawodowego, zaś B—5, B—5a i B—7 do Departamentu Zatrudnienia i Płac.

Do § 10 — Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych obowiązany jest do sporządzania zbiorczych sprawozdań Z—2 oraz Z—2A, które należy przesłać do Departamentu Techniki w terminie do 20—go miesiąca następującego po kwartale sprawozdawczym. Termin dostarczenia sprawozdań Z—2 oraz Z—2A przez Wojewódzkie Zarządy Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych do Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych ustala się na 15 następnego miesiąca po upływie kwartału sprawozdawczego, zamiast 20—go.
Ponadto Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych obowiązany jest sporządzić sprawozdanie Z—8 w 2-ch egzemplarzach i przesłać je do Departamentu Zatrudnienia i Płac w ciągu 20 dni po kwartale sprawozdawczym

Do § 13. Przepisy § 13 uzupełnia się okólnikiem Nr 77 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 23 grudnia 1954 r. (Dz. Urz. Min. Bud. MiO. Nr 24, poz. 181) w sprawie określenia w sprawozdawczości przerobu produkcji pomocniczej. Zwraca się uwagę, że w przypadku rozbieżności pomiędzy § 13, a okólnikiem Nr 77 obowiązuje wykładnia okólnika Nr 77 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.
W związku z powyższym kryterium zakładu zatrudniającego 20 pracowników (robotników), o którym mowa w § 13 pkt, 1 i 2, nie obowiązuje.

Do § 18 pkt. 2. Wykaz sprawozdań obowiązujących uspołecznione przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, wprowadzonych z inicjatywy resortu i zarejestrowanych w GUS zostanie podany do wiadomości przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli odrębnym aktem.

Sprawozdanie B-1

Do § 23 pkt. 4b. Zasady planowania kwartalno-miesięcznego reguluje instrukcja w sprawie planów kwartalno-miesięcznych, stanowiąca załącznik do zarządzenia Nr 271 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 22.12.1954 r. (L. dz. D. I/3/54),

Do § 23 pkt. 8. sprostowanie: zamiast w rubryce 2 powinno być w rubryce 3.
Ponadto podaje się następujący tekst:
„w następnym wierszu po wykazaniu budownictwa mieszkaniowego należy wpisać w rubr. 3" „budownictwo niekubaturowe" odpowiadające kryterium ustalonym w załączniku Nr 1 do Instytucji GUS Nr 39 na 1955 r. dla „budownictwa specjalnego", a w rubryce 12-ej wykazać wartość produkcji budowlano-montażowej, przypadającej na to budownictwo wykonanej z tytułu generalnego wykonawstwa.
Przepis powyższy ma na celu wypełnienie luki, która powstała w związku ze zmianą na 1955 r. formularza PKZCM-2.

Do § 23 pkt. 9. W sprawozdaniu B—1 należy wykazywać wszystkie obiekty i budowy (planowane, w toku, zakończone i nierozpoczęte).
Dane dla budów nierozpoczętych, które będą figurowały tylko w rubrykach dotyczących planowania, należy wykazywać w jednej pozycji.

Do § 23 pkt. 11. W sprawozdaniu podstawowej jednostki tylko przy robotach kubaturowych należy wykazywać obiekty, zaś przy robotach niekubaturowych place budów.

Do § 23 pkt. 13. Budowy kluczowe powinny być wykazywane odrębnie na końcu sprawozdania, przy czym kol. 6, 7 i 9 powiny dla budów kluczowych posiadać licznik i mianownik.
W liczniku wykazywane będą dla tych rubryk plany sił własnych a w mianowniku plany generalnego wykonawstwa.

Do § 23 pkt. 14. Zjednoczenia i centralne zarządy powinny wykazywać odrębnie następujące budowy kluczowe:
CZ. Warszawa 1. Szpital ogólny na Żoliborzu
2. Teatr Wielki Opery i Baletu w Warszawie
3. Budowa Placu im. J. Stalina w Warszawie
CZ. Północ 4. Budowa miasta Nowa Dąbrowa (Gołonóg)
CZ. Południe 5. Budowa Miasta Nowa Huta.
CZ. Zachód 6. Budowa Miasta Nowe Tychy.

Do § 24 pkt. 6, poz. a) w rubryce 11 należy zamieszczać: dla robót przechodzących z 1954 r. — wartość robót wykonanych własnymi siłami mierzonych fakturami; wartość powyższa odpowiada danym umieszczonym w kolumnie 14. Główny księgowy ma obowiązek zwrócenia specjalnej uwagi na sprawę uwzględnienia skreśleń i poprawek dokonanych przez nadzór na fakturach a pion techniczny wystawiający faktury powinien być bieżąco informowany o poprawkach i korektach dokonanych przez nadzór lub inne organa inwestora na fakturach; przy zastosowaniu tego trybu postępowania poprawki dotyczące ubiegłych okresów powinny być brane pod uwagę przy wystawianiu każdej faktury.

Do § 24 pkt 8. Dokumenty zastępcze, o których mowa, sporządza kierownik budowy w uzgodnieniu z inspektorem nadzoru, który „protokół" potwierdza.

Do § 24 pkt 8 poz. a) Protokół wystawia się w tych przypadkach, gdy poprzedzająca go faktura przejściowa, wystawiona w trybie zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 171 z 8.8.1952 r. (Mon. Pol. Nr — A—77 poz. 1227), osiągnęła 95% przerobu stając się automatycznie ostatnią fakturą przejściową. Kwota na którą wystawiono protokół, powinna wypływać z różnicy zaawansowania ostatniego protokółu stanu robót i 95%. Inspektor nadzoru otrzymuje 1 egzemplarz „protokółu zastępczego" łącznie z ostatnim protokółem stanu robót.
Protokóły zastępcze powinny być wystawione w terminach skoordynowanych z zarządzeniem Nr 171 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.
Uwaga. protokóły na kwoty „5—cioprocentówek", wypełnia się w poszczególnych kolumnach z pominięciem kolumny „ilość jednostek" i „cena jednostki".

Do § 24 pkt 8 poz. b) Podstawą prawną wystawiania protokółu zastępczego jest § 8 pkt 2, zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1954 r. (Mon. Pol. Nr A—68, poz. 857, który stanowi, że „roboty nie wykończone (roboty w toku) nie podlegające rozliczeniu w myśl przepisów niniejszego zarządzenia, ujmuje się w dokumencie zastępczym na podstawie odrębnego obmiaru i zalicza do wartości wykonanej produkcji wyłącznie dla celów sprawozdawczych, a nie dla celów rozliczeń". W obu przypadkach należy wystawić protokół zastępczy wg. następującego wzoru BMO—B—1.

Nazwa budowy i adres ....
Zarząd Budowlany ....
Zjednoczenie ....

WZÓR MBO-B-1

Protokół Nr............

robót wykonywanych, które na koniec miesiąca............ 195... r. nie mogły być zafakturowane

Lp.	Nr obiektu	Rodzaj wykonanych robót (krótki opis)	Ilość jedn.	Cena jedn.	Suma	Przyczyna niezafakturowania	Uwagi

dnia........................ 195... r.

Kierownik Robót

Inspektor Nadzoru

Ze względów oszczędnościowych zezwala się na wykorzystanie formularzy BMO-B-1, które obowiązywały w 1954 r. W 1955 r. nie wolno wystawiać „protokółów zastępczych" na roboty, dla których brak jest prawidłowych podstaw do rozliczeń, pomimo polecenia inwestora i wykonania tych robót. Z chwilą wejścia w życie zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w sprawie rozliczeń fakturami miesięcznymi na podstawie częściowych odbiorów robót, tracą moc obowiązującą przepisy, dotyczące protokółów zastępczych wymienione w omówieniu do § 24 pkt 8, 8a i 8b instrukcji, ale tylko w tych przypadkach, gdy rozliczenia będą prowadzone fakturami miesięcznymi.

Do § 24 pkt 9 — Zjednoczenie obowiązane jest prowadzić wykaz (ewidencję) protokółów zastępczych podając w nim:

1) nr. protokółu, 2) nazwę (symbol) obiektu, 3) sumę na którą opiewa.

Wykaz powinien być sumowany odrębnie dla każdego miesiąca.

Do § 24 pkt 10. Materiały posiadane przez inwestora powinny być przekazywane odpłatnie wykonawcy w/g cen bieżących (zgodnie z § 40 ust. 2 Tymczasowych Warunków Umownych — Mon. Pol. z 1952 r. Nr A-5, poz. 53). Dla udokumentowania rubr. 2-ej działu III-C przedsiębiorstwo zobowiązane jest wprowadzić niżej podany dokument pierwotny.

Nr obiektu ......

PROTOKÓŁ Nr............

wbudowanych materiałów zleceniodawcy........................*) w m cu..........................

Zużycie

Lp.	Nazwa materiału	Nr RW	Ilość	Cena	Wartość
1	2	3	4	5	6

*) wymienić instytucję

Kierownik robót

Inspektor nadzoru

Gł. Księgowy

Kierownik robót i inspektor nadzoru podpisem swym stwierdzają prawdziwość danych, dotyczących ilości i wartości materiałów zleceniodawcy wbudowanych w danym okresie. Podpis głównego księgowego stanowi potwierdzenie istnienia wyjątkowych okoliczności, w jakich inwestor centralny za zgodą PKPG nałożył na iwestorów obowiązek planowania i realizacji zaopatrzenia materiałowego. Protokół należy sporządzać w 2 egzemplarzach: oryginał zostaje w zarządzie budowlanym, a kopię należy przesłać do zjednoczenia.

W rubr. 5 (cena) należy podawać cenę kosztorysową. Zjednoczenie obowiązane jest prowadzić rejestr protokółów wbudowanych materiałów zleceniodawcy podając w nim Nr protokółu, nazwę instytucji zlecającej i wartość.

Sposób wypełniania wzoru B-1 w części dotyczącej materiałów zleceniodawcy (dział III dane uzupełniające C) jest następujący: w kolumnie „przyjęte w okresie sprawozdawczym" wykazuje się wartość całego przychodu materiałów zleceniodawcy od początku roku (suma wycenionych dowodów Pz) do końca okresu sprawozdawczego, plus wartość remanentów tych materiałów na 1.I.1955 r.

W kolumnie „wbudowane siłami własnymi" — wartość zużytych materiałów zleceniodawcy od początku roku. Suma wycenionych dowodów Rw stanowi sumę wystawionych od początku roku protokółów wbudowanych materiałów zleceniodawcy. W kolumnie „wbudowane siłami obcymi" — wartość materiałów zleceniodawcy wbudowanych przez podwykonawców.

Suma wykazana w kolumnie „przyjęte w roku sprawozdawczym" pomniejszona o sumę z kolumny „wbudowane siłami własnymi" powinna być zgodna z wartością stanu zapasów materiałów zleceniodawcy na ostatni dzień okresu sprawozdawczego.

Uzyskanie danych do „protokółu wbudowanych materiałów zleceniodawcy" następuje w drodze prowadzenia przez magazynierów odrębnej, ilościowej ewidencji materiałów zleceniodawcy.

Podstawą tej ewidencji są dowody przychodu materiałów Pz i dowody ich wbudowania Rw. dowody Pz i Rw zaopatruje się napisem (pieczątką) „materiały zleceniodawcy".

Dowody te nie podlegają ewidencji ilościowo wartościowej. Sporządzający sprawozdanie B-1 wypełnia rubr. 3 działu III C zawierającą wartość ma-

teriałów wbudowanych siłami obcymi tylko z budów objętych generalnym wykonawstwem. W związku z powyższym podwykonawca sporządzający sprawozdanie B-1 obowiązany jest przesłać odpis „protokołu wbudowanych materiałów zleceniodawcy" do generalnego wykonawcy w terminie umożliwiającym sporządzenie sprawozdania B-1. Generalny wykonawca na podstawie otrzymanego odpisu wypełnia rubr. 3 działu III C.

Do § 24 pkt. 13. W związku z tezą, że sprawozdaniem powinny być objęte tylko roboty fizycznie wykonane w roku sprawozdawczym uchyla się postanowienia zawarte w § 2 okólnika Nr 56 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 30 września 1954 r. (Dz. Urz. Min. Bud. M i O. Nr 18, poz. 138), gdyż w 1955 roku skreślenia lub zwiększenia faktur wystawionych za roboty kontynuowane, dotyczące lat ubiegłych nie będą miały wpływu na ustalenie wartości produkcji wykonanej w 1955 roku.

Wyjaśnienie powyższe należy rozumieć w ten sposób, że w 1954 r. przerób ustalała ostateczna suma faktury (po jej skreśleniu lub zwiększeniu z tytułu korekt dotyczących lat ubiegłych) zaś w 1955 roku, aby uzyskać kwotę przerobu, tę ostateczną sumę faktury (wg metody z 1954 roku) należy zwiększyć (o dokonanie skreślenia) lub zmniejszyć (o dokonane zwiększenie).

Do § 24 pkt. 13b) — W przypadku, gdy na fakturze dokonano skreśleń lub powiększeń dotyczących lat ubiegłych — wówczas, aby być w zgodzie z tezą zgodności przerobu z wartością sprzedażną robót wykonanych fizycznie w roku sprawozdawczym należy:

1) w przypadku dokonania skreślenia z faktury dotyczącego lat ubiegłych — do przerobu mierzonego sumą zmniejszonej w ten sposób faktury dodać kwotę skreślenia
2) w przypadku dokonania powiększenia faktury za przerób lat ubiegłych — przerób mierzony sumą zwiększonej w ten sposób faktury należy zmniejszyć o kwotę powiększenia.

Do § 24 pkt 15. — Interpretacja wyrażona w pkt 15 nie uchybia przepisom zawartym w okólniku Nr 12 z 18.II.1954 r. w sprawie uregulowania niektórych zagadnień dotyczących sprawozdawczości Centralnego Zarządu Budowy Miast i Osiedli „ZOR", nadzorowanych jednostek oraz przedsiębiorstw wykonawstwa budowlanego resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 4 poz. 24).

Do § 24 pkt 17. — Do rubryki 13 nie należy zaliczać rachunków wystawionych z tytułu przyjętych podzleceń, a tylko sumy generalnego wykonawstwa. Do rubryki 14 należy zaliczyć również rachunki wystawione za roboty wykonane siłami własnymi z tytułu przyjętych podzleceń.

W związku z powyższym należy w główce rubryki 14-ej skreślić słowo „w tym". Rubr. 12 (gen. wykonawstwo) zarówno jak w rubr. 11 (siły własne) powinna zawierać wyłącznie przerób wykonany fizycznie w 1955 r.

Rubr. 13 (gen. wykonawca) i rubr. 14 (siły własne) powinna zawierać sumę wystawionych faktur, po uwzględnieniu potrąceń lub zwiększeń o przerób lat ubiegłych. W związku z powyższym sumy faktur rubr. 13 i rubr. 14 stanowią przerób wykonany fizycznie w 1955 r. zmniejszony lub zwiększony o korekty dotyczące lat ubiegłych.

Rubryka 14 powinna podawać sumę rachunków wystawionych za roboty wykonane siłami własnymi od początku roku i powinna obejmować:

1) w przypadku, gdy generalny wykonawca wykonuje całość robót własnymi siłami kwotę faktur przejściowych i końcowych,
2) w przypadku, gdy generalny wykonawca wykonuje część robót siłami własnymi zalicza on z sumy swej faktury tylko tę część bez doliczania wynagrodzenia 1% od sumy faktury podwykonawcy,
3) w przypadku, gdy roboty są wykonane przez podwykonawcę podaje on sumę faktury, bez potrącania od niej wynagrodzenia 1% na rzecz generalnego wykonawcy.

Do § 25 — Dział II dotyczy wykonawstwa siłami własnymi.

W rubryce 5 wiersz 1 podaje się sumę planów zarządów budowlanych (lub odcinków budowlanych tam, gdzie spełniają one rolę zarządów budowlanych), które planu nie wykonały.

W rubryce 6 wiersz 1, gdzie chodzi o budowy, należy wykazywać budowy planowane, a nie te, na których fizycznie pracowano. Pojęcia „budowy", które występują w rubryce 6 nie należy ujmować w ujęciu generalnego wykonawstwa — gdyż ściśle biorąc nie chodzi tu o budowy, lecz o ilość wykonawców, którzy na tych budowach pracują. Tak np. gdy planów sił własnych nie wykonał na tej samej budowie generalny wykonawca i dwóch jego podwykonawców — wówczas w wierszu 4 rubryki 6 jako liczba budów, które planu nie wykonały, będzie figurowała liczba 3 — pomimo że chodzi o ten sam plac budowy. Ze względu na odmienną strukturę organizacyjną przedsiębiorstw nadzorowanych przez Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych rubryka 4 „Zjednoczenia" dotyczy wojewódzkich zarządów budowlanych przedsiębiorstw powiatowych, rubryka 5 — „zarządy budowlane" dotyczy powiatowych przedsiębiorstw budowlanych, zaś rubryki 6 „budowy" budowlane przedsiębiorstwa powiatowe nie wypełniają.

W celu uzyskania pełnej współpracy pionów planowania i księgowości oraz osiągnięcia całkowitej zgodności w ocenie wykonania planów produkcyjnych — wobec obowiązku podpisywania przez głównego księgowego sprawozdania B-1 — wyjaśnia się co następuje:

Do zadań głównych (starszych) księgowych należy:

1) kontrola sprawozdania B-1,
2) analiza kosztów i porównanie ich z podstawowymi liczbami sprawozdania B—1.

Kontrola sprawozdania B-1 polega na sprawdzeniu przez głównych księgowych sposobu wypełnienia przez sprawozdawczość następujących kolumn sprawozdania B-1 : 11, 12, 13, 14, oraz liczb działu III.

Działy planowania przedstawiają głównym księgowym wszystkie materiały i dokumenty pierwotne, stanowiące źródło do wypełniania powyższych kolumn.

Do § 26 dział III-A. — Przedsiębiorstwa obowiązane są do prowadzenia rejestru faktur w sposób umożliwiający prawidłowe wypełnienie tej tabeli. Rejestr powinien być prowadzony z uwzględnieniem wymagań, o których mowa w § 24 pkt 14 instrukcji GUS Nr 39.

Rejestr może być prowadzony w zeszycie lub w kartotece tak, aby każdemu obiektowi (robocie) odpowiadała strona, na której zostaną ewidencjonowane następujące dane:

Nr faktury	Czasokres objęty fakturą	Przerób narastający od początku roku	W tym suma faktury za okres objęty fakturą	Numer (symbol) i nazwa obiektu — Roboty kontynuowane				Roboty rozpoczęte w roku sprawozdawczym		Roboty zakończone w latach ubiegłych	
				zwiększenia roku bieżącego	zwiększenia lat ubiegłych	zmniejszenia roku bieżącego	zmniejszenia lat ubiegłych	zwiększenia	zmniejszenia	zwiększenia	zmniejszenia
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Dla robót kontynuowanych wypełnia się rubryki 1-8. Dla robót rozpoczętych w roku sprawozdawczym wypełnia się rubryki 1, 2, 3, 4, 9, 10.

Dla robót zakończonych w latach ubiegłych wypełnia się rubryki 1, 11, 12.

Objaśnienie do kol. 3. Powinna ona uwzględniać przerób wykonywany fizycznie w 1955 roku — to znaczy nie powinna zawierać kwot potrąceń lub zwiększeń faktur dotyczących lat ubiegłych.

Objaśnienie do kol. 4 Powinien być ustalony okres, za który została wystawiona faktura, jednak po uwzględnieniu wszystkich skreśleń lub zwiększeń naniesionych na tej fakturze — które ewidencjonuje się w kol. 5 do 10.

Przykład i jego opis.

Czasokres objęty fakturą	Przerób narastający od początku roku	w tym suma faktury za okres objęty fakturą	Zwiększenia roku bieżącego	Zwiększenia lat ubiegłych	Zmniejszenia roku bieżącego	Zmniejszenia lat ubiegłych
2	3	4	5	6	7	8
Styczeń	1000	900	—	—	—	100
Luty	1900	850	—	—	100	50
Marzec	2950	1250	50	200	—	—
Stan na koniec marca	2950	3000	50	200	100	150

w styczniu wystawiono fakturę na zł 1000 — za przerób wykonany fizycznie w 1955 roku, lecz z faktury tej uległo skreśleniu zł 100 — z tytułu korekty przerobu wykonanego w 1954 roku. W związku z powyższym w danym przykładzie kol. 4 = kol. 3 — kol. 8.

w lutym wykonano fizycznie produkcję wartości również 1000 zł, lecz skreślono równocześnie z tytułu przefakturowań ze stycznia 100 zł i przefakturowań ubiegłego roku 50 zł.

W związku z powyższym suma faktury za miesiąc luty wynosi 850 zł (1000 zł — 100 zł — 50 zł), zaś przerób narastający na koniec lutego wynosi 1900 zł, na które składa się przerób fizyczny stycznia 1000 zł i przerób fizyczny lutego 1000 zł. pomniejszone o korektę 100 zł przerobu styczniowego dokonaną w lutym.

W marcu wykonano fizycznie produkcję wartości również 1000 zł, lecz powiększono tę kwotę ujawnionym niedofakturowaniem z miesiąca lutego wynoszącym zł 50 i niedofakturowaniem z ubiegłego roku wynoszącym zł 200. W związku z powyższym suma faktury za miesiąc marzec wynosi 1250 zł (1000 + 50 zł + 200 zł).

Pod koniec marca podsumowano w ołówku liczby I kwartału kolumn 4—8. Dla danych sumarycznych (a nie dla poszczególnych miesięcy) obowiązuje wzór:

kol. 3 = kol. 4 + kol. 8 — kol. 6:

Kolumna 3 rejestru faktur, jako odpowiadająca zafakturowanemu przerobowi wykonanemu fizycznie w 1955 roku, stanowi część składową kol. 11 wzoru B-1.

Dane naniesione do rejestru powinny być co miesiąc przenoszone z rejestru faktur do sprawozdania B-1, przy czym w kolumnach 2—9 działu III-A należy podawać dane narastające. W tym celu pod koniec każdego miesiąca rejestr należy sumować przenosząc liczby narastające z rubryk 5—12 rejestru do odpowiednich rubryk (2—9) działu III-A, kolumna 4 rejestru, jako odpowiadająca sumie wystawionych faktur za roboty wykonane własnymi siłami, powinna być zgodna z kol. 14 sprawozdania B-1. W przypadku, gdy korekta faktury (skreślenia lub zwiększenia) dotyczącej miesiąca sprawozdawczego następuje po sporządzeniu sprawozdania B-1, wówczas w rejestrze faktur wpisuje się sumę pierwotną (niepoprawioną), zgodną ze sporządzonym sprawozdaniem B-1, a ujawnione następnie poprawki i uzupełnienia nanosi się w rejestrze czerwonym atramentem. Poprawki powyższe i uzupełnienia pomimo, że dotyczą miesiąca w którym fakturowano przerób — zostaną wówczas naniesione w sprawozdaniu B-1 za miesiąc następny.

Kolumna 11 i 12 rejestru faktur, ponieważ dotyczy robót fizycznie wykonanych w latach ubiegłych, nie ma wpływu na liczby strony tytułowej sprawozdania B-1.

W przypadku występowania rachunków końcowych należy w rejestrze faktur podkreślić wiersz, w którym występuje rachunek końcowy, kolorowym ołówkiem ze względu na wzrokową łatwość wyeliminowania go przy przenoszeniu danych z rejestru do działu III A wzoru B-1.

Ze względu na niemożność podania generalnego sposobu bezspornego wyodrębniania produkcji dotyczącej lat ubiegłych na fakturach wystawionych w ciągu 1955 r. — każdy przypadek tego rodzaju powinien być indywidualnie rozpatrzony i rozstrzygnięty jednomyślną opinią kierownika komórki rozliczeniowej (kosztorysów cen i umów) i głównego księgowego zjednoczenia. W przypadku różnicy zdań sprawę rozstrzyga dyrektor zjednoczenia.

Kierownik komórki rozliczeniowej i główny księgowy, którzy obowiązani są co miesiąc parafować rejestr faktur — podpisem swoim stwierdzają zgodność ze stanem faktycznym liczb, dotyczących skreśleń lub zwiększeń faktur z tytułu korekt lat ubiegłych.

Do § 26 **Dział B.** — 1. W sprawie kosztów dodatkowych robót zimowych w rozliczeniach z inwestorem obowiązują:

1) zarządzenie Nr 220 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 1.10.1954 r. w sprawie budownictwa zimowego (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 18, poz. 137),

2) pismo okólne Nr 113 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 31 grudnia 1954 r. w sprawie wskaźników zmiany cen na rok 1955 (Dz. Urz. M.B.M.iO. Nr 24, poz. 186).

2. Koszty dodatkowe związane z zatrudnieniem robotników zamiejscowych reguluje zarządzenie Nr 10 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 20 stycznia 1954 r. zmieniające zarządzenie w sprawie kosztów dodatkowych z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych (Mon. Pol. Nr A-11, poz. 282).

Sprawozdanie B-1a

Do § 27 — w rubryce 4 podaje się sumę liczb wykazanych w rubrykach od 7 do 11 włącznie.

Sprawozdanie B-1b.

Do § 28 — sprawozdanie B-1b sporządzają zakłady produkcji pomocniczej podległe zjednoczeniom zgodnie z zasadami ustalonymi powyżej w omówieniu do § 13 instrukcji GUS Nr 39.

W rubrykach 1, 2 i 3 sprawozdania B-1b należy podawać numer, nazwę wyrobu i jednostkę miary zgodnie z niżej podaną nomenklaturą wyrobów.

W rubrykach 6 i 7 („wartość w cenach niezmiennych") należy podawać tylko wartość produkcji ogółem, a nie w rozbiciu na branże i asortymenty. Rubryki te są wypełniane tylko przez centralne zarządy. Wartość w cenach niezmiennych oblicza się dzieląc wartość produkcji danej gałęzi przemysłu w cenach bieżących przez współczynnik przeliczeniowy dla danej gałęzi przemysłu (zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 322 z dnia 14 sierpnia 1951 r. — Biul. PKPG Nr 23, poz. 239). Współczynnik przeliczeniowy wynosi dla materiałów budowlanych 3,9; dla drzewa i obróbki drewna 4,1; dla wyrobów metalowych i elektrotechnicznych

powszechnego użytku 2,6. Wartość w cenach niezmiennych podają tylko centralne zarządy.

Przykład I.

Wartość usług warsztatu mechanicznego wyniosła 2,600 zł według cen bieżących. Aby obliczyć wartość usług warsztatu mechanicznego według cen niezmiennych — należy podzielić 2.600 zł przez współczynnik dla wyrobów metalowych i elektrotechnicznych 2,6 z czego wynika, że wartość usług warsztatu mechanicznego według cen niezmiennych wynosi 1.000 zł.

Przykład II.

Cena bieżąca (zbytu) artykułów „a" w przemyśle drzewnym wynosi 4,100 zł według cen bieżących. 4,100 należy podzielić przez współczynnik dla przemysłu drzewnego, który wynosi 4,1.
4,100: 4,1 = 1000 zł

Cena niezmienna artykułów „a" — 1.000 zł. Obliczoną w ten sposób wartość produkcji według cen niezmiennych należy wykazać w rubryce 7 „Ogółem wartość wyprodukowanych wyrobów".

WYKAZ

wyrobów przemysłowych wytwarzanych w pomocniczych zakładach przedsiębiorstw budowlano-montażowych

Grupa wyrobów	Lp.	Asortymenty	Jedn. miary
1	2	3	4
A. Zakłady wydobywcze			ton
I. Kamieniołomy	1	kamień łamany	„
	2	tłuczeń	„
	3	brukowiec	„
	4	kliniec	„
	5	bloki kamienne	„
	6	okładziny kamienne	„
	7	kostka drogowa nieregularna	„
	8	inne	„
II. Kruszywo			ton
	9	żwir	„
	10	pospółka	„
	11	piasek	„
B. Zakłady drzewne			m^3
III. Tarcica	12	tarcica nieobrzynana	„
	13	„ obrzynana	„
	14	„ lotnicza	„
	15	okorki	„
	16	podkłady	„
	17	tarcica różna	„
IV. Stolarka			m^2
	18	drzwi	„
	19	okna	„
	20	stolarka różna	„
V. Wyroby ciesielskie			m^3
	21	deski podłogowe strugane	„
	22	więźba dachowa	„
	23	deskowania	„
	24	kostka drewniana brukowa	„
	25	wozy konne	szt./m^3
	26	inne wyroby ciesielskie	m^3
VI. Baraki			szt./m^2
	27	baraki składane ocieplane	„
	28	„ „ nieocieplane	„
	29	wiaty	„
	30	usługi drzewne	rob./godz.
C. Zakłady betonowe			ton
VII. Wyroby żelbet. z bet. ciężkiego	31	belki DMS	mb/ton
	32	nadproża	„
	33	słupy ogrodzeniowe	„
	34	deski „	m^2/ton
	35	słupy oświetleniowe	mb/ton
	36	płyty dachowe żwirowe	m^2/ton
	37	„ kanałowe	m^2/ton
	38	gzymsy	mb/ton
	39	inne	ton
VIII. Wyroby żelbet. z bet. lekkiego			„
	40	płyty dachowe żużlowe	m^2/ton
	41	„ „ gruzowe	„
	42	„ „ pianobetonowe	„
	43	gzymsy	mb/ton
	44	inne	ton
IX. Wyroby betonowe z bet. ciężkiego			„
	45	płyty chodnikowe	m^2/ton
	46	krawężniki drogowe	mb/ton
	47	obrzeża trawnikowe	„
	48	rury betonowe	„
	49	kostka drogowa trylinka	szt./ton
	50	inne	ton
X. Wyroby betonowe z bet. lekkiego			„
	51	pustaki DMS	tys. szt./ton
	52	celolit izolacyjny	m^3/ton
	53	inne	ton

Grupa wyrobów	Lp.	Asortymenty	Jedn. miary
1	2	3	4
XI. Wyroby „Terrazzo"			ton
	54	podokienniki wewnętrzne lastrico	m²/ton
	55	biegi schodowe	szt./ton
	56	inne	ton
XII. Płyty „Suprema"			
	57	płyty	m²/ton
XIII. Betony pł. i zaprawy			m³
	58	betony płynne	„
	59	zaprawy	„
D. Zakłady metalowe			ton
XIV. Sprzęt i urządzenia instalacyjne			szt./ton
	60	nagrzewnice	„
	61	wentylatory	„
	62	zbiorniki	„
	63	kompensatory	„
	64	garnki kondesacyjne	„
	65	grzejniki do c.o.	„
	66	rury żebrowe	mb/ton
	67	armatura	ton
XV. Wyroby ślusarsko-kowalskie			„
	68	drzwi i bramy	m²/ton
	69	kraty i żaluzje	ton
	70	balustrady	mb/ton
	71	okucia budowlane	ton
	72	narzędzia	„
	73	inne	„
XVI. Wyroby blacharskie			„
	74	rynny	mb/ton
	75	spusty	„
	76	inne	ton
XVII. Wyroby instalacji elektrycznych			„
	77	elementy dźwigów osobowych	kompl./ton
	78	rozdzielnie wolnostojące z aparaturą	ton
	79	rozdzielnie wolnostojące bez aparatury	„
	80	rozdzielnie okapturzone	„
	81	„ inne	„
	82	aparaty rozruchowe i sygnalizacyjne	szt./ton
	83	sprzęt instalacji sieciowej	„
	84	inne	ton
	85	usługi metalowe	rob./godz.
E. Inne			
XVIII. Wyroby mineralne			ton
	86	ceramika do oblicowania ścian	„
	87	suche tynki	ton
	88	kruszywo ceglane	„
	89	„ żużlowe	„
	90	inne kruszywo	„
	91	grysy	„
	92	mączka	„
	93	inne	„
XIX. Zbrojarnie			
	94	zbrojenia do elementów żelbetowych	ton
	95	usługi zbrojarskie	rob./godz.
XX. Krajalnie szkła			
	96	przykrawanie szkło okiennego	rob./godz.
	97	szklenie	„

Sprawozdanie B-2.

do § 31 — Ustala się następujące terminy składania sprawozdania B-2. Zjednoczenie do centralnego zarządu do dnia 13 następnego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym.

Centralny Zarząd do Departamentu Planowania do dnia 20 następnego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym. Zjednoczenie składa do centralnego zarządu sprawozdania w 4 egzemplarzach. Centralny Zarząd sprawdza i potwierdza otrzymane sprawozdania zjednoczeń i po dokonaniu ewentualnych korekt 1 egzemplarz zwraca do zjednoczenia, drugi przesyła do Departamentu Planowania, a trzeci do centrali banku finansującego. Do egzemplarza przeznaczonego dla Departamentu Planowania powinny być dołączone 2 egzemplarze „Zestawienia zbiorczego obiektów oddawanych do użytku wzór BMO-B-2" (zatwierdzone przez GUS dnia 22.XII.1954 r. za Nr 688/55), o którym mowa niżej. Centralny zarząd przesyła jednocześnie protokół oceny wykonania planu.

W zakresie budownictwa „ZOR" sprawozdanie B-2 powinno być potwierdzone na szczeblu zjednoczenia przez dyrekcję budowy osiedli robotniczych, na szczeblu centralnego zarządu na zestawieniu zbiorczym przez właściwy zarząd terenowy CZ. „ZOR".

do § 32 — w sprawozdaniu B-2 należy uwzględniać obiekty objęte Rocznym Planem Oddawania Obiektów (zarządzenie Nr 31 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18.2.55 r. (L. dz. D.I/3/627/55)

Sprawozdanie B-2 za każdy miesiąc powinno uwzględniać wszystkie obiekty, przewidziane na dany miesiąc do oddania w planie kwartalnym (wzór planu PK-3-ZC), wobec tego w rubryce 10 podaje się daty według tego planu.

W razie, gdy oddanie obiektu do użytku opóźnia się w stosunku do terminu planowanego, obiekt ten należy wykazać wyłącznie w sprawozdaniu za miesiąc, w którym przypadał termin pierwotny, ustalony planem kwartalnym, a następnie w sprawozdaniu za ten miesiąc, kiedy przypada nowy przewidziany w uzgodnieniu z inwestorem termin oddania.

Uzgodnienie między wykonawcą a inwestorem przewidywanego nowego terminu oddania obiektu powinno być dokonywane według wzoru i w trybie przewidzianym w okólniku Nr 21 Ministra Budow-

nictwa Miast i Osiedli z dnia 17 kwietnia 1954 r. Wobec tego, że podstawą zamieszczania obiektów w sprawozdaniu za dany miesiąc jest ich termin, według terminów planu kwartalnego ewentualnie urealnionego z inwestorem, odchylenia od planu rocznego w sprawozdaniu B-2 nie wymagają specjalnych komentarzy.

Przy budowach mieszkalnych w rubryce 5 należy podać jednostki techniczne charakteryzujące objętość w m^3 i izby.

Wartość wykazana dla oddanego do użytku obiektu w rubr. 6 sprawozdania B-2 powinna być zgodna z rubr. 10 sprawozdania B-3 i uwzględniać wartość robót wykonaną w latach trwania budowy zaś rubr. 7 sprawozdania B-2 powinna być zgodna z rubr. 12 sprawozdania B-1 i rubr. 11 sprawozdania B-3.

Do sprawozdania B-2 należy dołączyć zestawienie zbiorcze wg. wzoru BMO-B-2. Przedsiębiorstwa nadzorowane przez CZ. Robót Instalacyjnych i CZ. Robót Inżynieryjnych nie sporządzają zestawienia BMO-B-2. Ponieważ w ciągu roku (z wyjątkiem m-ca stycznia, w którego planach mieszczą się roboty przechodzące z 1954 r.) wchodzi w grę szereg obiektów nie oddanych w poprzednich miesiącach, co do których przewidziano w uzgodnieniu z inwestorami nowe tarminy oddania do użytku, przeto zjednoczenie powinno sporządzić zestawienie wzór BMO-B-2 w sposób następujący:

1) w dolnej części wzoru BMO-B-2 należy podawać identyczną tabelę jak w części górnej (tylko bez nagłówka), dotyczącą jedynie obiektów nieoddanych w poprzednich miesiącach, dla których przypada na miesiąc sprawozdawczy termin przewidziany w uzgodnieniu z inwestorami.
2) rubryka 2 (plan na m-c . . . .) powinna być zgodna w części górnej (część A) z odpowiednią kolumną załącznika do wzoru PKZ-3b co do ilości obiektów, kubatury, a w budownictwie mieszkaniowym także i izb.

W przypadku zatwierdzenia przez Ministra urealnionego planu miesięcznego, rubryka 2 powinna być zgodna z planem urealnionym, rubryka 2 (plan na m-c . . . .) powinna być zgodna w części górnej (część A) z planem zatwierdzonym przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, a w części dolnej (część B) z danymi przesłanymi centralnym zarządom oddzielnym pismem przez Departament Planowania każdorazowo po przeanalizowaniu sprawozdań za m-c poprzedni; suma liczb zawartych w rubrykach 3, 4 i 5 powinna równać się liczbie w rubryce 2.

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
MIAST I OSIEDLI
CZBM ....

Zatwierdzono przez GUS dnia 22.XII 1954 r. za Nr 688/55.
Przed wypełnieniem przeczytać instrukcję

Wzór BMO-B-2.

zestawienie zbiorcze obiektów oddawanych do użytku. Załącznik do sprawozdania B-2 za miesiąc.................. 195... r.

Rodzaj budowy	Obiekty				Obiekty nieoddane 1)		Obiekty z planu oddane przed terminem 2)		Obiekty oddane ponad plan 3)		Wykonanie całkowite (rubr. 3+6)	
	plan na miesiąc		wykonanie									
	ilość	kubatura w m^3	ilość	kubatura w m^3	ilość	kubatura w m^3	ilość	kubatura w m^3	ilość	kubatura w m^3	ilość	kubatura w m^3
1	2		3		4		5		6		7	

1) niewykonanie uzasadnione i uzgodnione z inwestorem w formie pisemnej.
2) Obiekty z planu na m-c sprawozdawczy oddane w poprzednich miesiącach.
3) Planowane na następne miesiące.
4) Różnice pomiędzy kubaturami rzeczywiście oddanymi a zaplanowanymi.

Szef Planowania Dyrektor

. . . . . dnia . . . . . 195 . . r.

Suma, liczb zawartych w rubrykach 3, 6 powinna równać się liczbie w rubr. 7.

W budownictwie mieszkaniowym należy w mianowniku podawać we wszystkich rubrykach liczbę izb.

Po podsumowaniu części A i B należy w każdej z nich w osobnym wierszu wyodrębnić budownictwo „ZOR” pod nagłówkiem „w tym ZOR”.

3) obiekty w zestawieniu (wzór BMO-B-2) należy grupować i sumować według rodzajów budownictwa przyjętego dla układu sprawozdania B-3, gdyż zestawienie to stanowi dokument pierwotny do wypełnienia sprawozdania B-3.

Sprawozdanie B-3.

do § 33 — Centralne zarządy sporządzają sprawozdanie B-3 na podstawie posiadanych sprawozdań B-2 i BMO-B-2.

Wojewódzkie zarządy budowlanych przedsiębiorstw powiatowych obejmują sprawozdawczością według wzoru B-3 tylko te obiekty (budowy), których całkowita wartość (wartość sprzedażna od początku budowy) przekracza zł 300.000.

Wojewódzkie zarządy budowlanych przedsiębiorstw powiatowych zwolnione są od wypełniania rubryk 4 i 5 sprawozdania B-3.

Zjednoczenia nadzorowane przez Centralny Zarząd Robót Inżynieryjnych obowiązane są sporządzać tylko sprawozdanie B-3, natomiast zwolnione są ze sporządzania B-2.

Zjednoczenia nadzorowane przez Centralny Zarząd Robót Inżynieryjnych w rubryce 2 zamieszczają po kolei nazwy obiektów grupując je według rodzajów budownictwa. Zjednoczenia te zwolnione są od wypełniania rubryk 4 i 5 sprawozdania.

do § 34 — wprowadza się następujące zmiany w wykazie rodzajów i grup budowlanych, stanowiącym załącznik Nr 1 do instrukcji GUS Nr 39:

a) wprowadza się dodatkowo typ 10a „inne budownistwo użyteczności publicznej”; w ten sposób uzyskuje się możność sumowania całej kubatury budownictwa użyteczności publicznej;
b) wprowadza się dodatkowo typ 17a „inne budownictwo przemysłowe i komunikacyjne ogólne,,; w ten sposób uzyskuje się możność sumowania całej kubatury budownictwa przemysłowego i komunikacyjnego ogólnego;

c) w związku z powyższymi zmianami odpada potrzeba wypełniania typu 41 „nie wymienione wyżej obiekty kubaturowe",
d) do wypełniania sprawozdania w układzie grupy „C Budownictwo specjalne" zobowiązany jest w całej rozciągłości nomenklatur jedynie Centralny Zarząd Robót Inżynieryjnych, zaś Wojewódzki Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych w ograniczeniu do obiektów, których wartość przekracza 300.000 zł. Pozostałe centralne zarządy wypełniają dział „C Budownictwo specjalne" w jednej pozycji, uwzględniając wartość — w tysiącach złotych, zamiast jednostek technicznych charakteryzujących.

Sprawozdanie B-4.

do § 35 — Zamiast wykazu podanego w § 35 należy wymienić wg. kolejności i brzmienia jak niżej:

1) koparki łyżkowe,
1a) koparki łyżkowe przedsiębierne,
1b) koparki łyżkowe podsiębierne,
2) koparki chwytakowe,
3) koparki włókowe,
4) koparki wielonaczyniowe (o działaniu poprzecznym),
4a) koparki do rowów (o działaniu podłużnym),
5) spycharki,
6) zgarniarki,
7) kruszarki szczękowe, młotkowe i walcowe,
8) betoniarki o pracy okresowej,
9) betoniarki o pracy ciągłej,
10) pompy do zapraw,
11) mieszarki do zapraw o pracy okresowej,
12) mieszarki do zapraw o pracy ciągłej,
13) pompy do betonu,
14) tynkownice,
15) giętarki mechaniczne,
16) nożyce mechaniczne,
17) sprężarki,
18) wyciągi budowlane (wyciągi 1 słupowe, 2 słupowe, szybowe, itp.),
19) żurawie stałe (Derica, kozłowe, linowe, masztowe, obrotowe),
20) żurawie masztowe przesuwne (Migal, Perbal itd),
20a) żurawie przesuwne (T. 108-Pionier).
21) żurawie wieżowe stałe (Faure),
22) żurawie wieżowe samojezdne (S.B.K. Wolf Loeb),
23) żurawie samojezdne kołowe (poruszające się na torze) (Neal „Październik 36" itp.),
23a) żurawie na samochodzie (Star, Chevrolet, Zis, Jaz itp.),
23b) dźwigi na samochodach (Deybroock),
23c) dźwigi na gąsienicach (Dier itp.),
24) żurawie samojezdne gąsienicowe (Abus 1505 itp),
25) przenośniki taśmowe,
26) wywrotki samochodowe i dumper'y,
27) lokomotywki spalinowe do 20 KM,
28) lokomotywki spalinowe powyżej 20 KM,
29) parowozy wąskotorowe,
30) wywrotki
31) walce mechaniczne,
32) kafary,
33) kotły do gotowania asfaltu. (Rejzer, Henne itd.),
34) spawarki elektryczne,
35) wytwornice acetylenowe,
36) pompy mechaniczne do wody brudnej,
37) pompy mechaniczne do wody czystej,
38) suszarki mechaniczne (piece Deuba),
39) aparaty mechaniczne do malowania,
40) agregaty światła,
41) agregaty mocy,
42) cykliniarki do parkietu,
43) szlifierki do parkietu,
44) strugarki do podłóg,
45) szlifierki do lastrico,
46) szlifierki do terrazzo,
47) rusztowania rurowe,
48) samochody mieszarki,
49) samoładowarki (kubłowe, szuflowe, wrzecionowe itd.).

do § 36. W końcu pkt 2 dodać:

W rubr. 4 szt. w ewidencji — należy wypełniać jajako ułamek: w liczniku podać stan ewidencyjny (zgodnie z pkt a) a w mianowniku ilość maszyn ewidencyjnych pomniejszona o te maszyny, które definitywnie przeznaczono do upłynnienia i złomowania.

Rubryki 4 — 7 należy wypełniać co miesiąc

Odnośnie pkt 3 — całe pierwsze zdanie powinno mieć brzmienie: W rubr. 8 wprowadza się dwie cyfry, z których pierwsza będzie wykazywać przeciętną liczbę KM zainstalowanych silników spalinowych do napędu danej grupy maszyn w eksploatacji własnej, a drugą przeciętną liczbą KW zainstalowanych silników elektrycznych do napędu danej grupy maszyn w eksploatacji własnej.

W końcu § 36 należy dodać:

1) odnośnie pomp do zapraw w rubr. 19 wydajność w m³ podawać w liczniku a w mianowniku rzeczywiste wykonanie m² tynków (wewnętrznych i zewnętrznych); tynkownice (pkt 14) traktować jako pompy do zapraw,
2) mieszarki do zapraw podawać jako mieszarki o pracy ciągłej o przerobie 2,5 m³ na godzinę i obowiązującej rocznej normie przerobu 640 m³ na jednostkę charakteryzującą;
mieszarki do zapraw o pracy okresowej (pkt. 11) traktować jako mieszarki o pracy ciągłej;
3) do każdego sprawozdania miesięcznego należy dołączać krótką analizę opisową, dotyczącą wszelkich zaszłych zmian w ewidencji maszyn lub sprzętu (zwiększenia liczby ewidencyjnej np. w związku z otrzymaniem dodatkowych maszyn z bilansu, przerzutów oraz zmniejszenia na skutek złomowania lub upłynnienia) oraz przyczyn słabego wykorzystania maszyn i sprzętu w miesiącu sprawozdawczym.

Sprawozdanie B-4a.

do § 37 — Sprawozdanie B-4a sporządzają w zjednoczeniach i centralnych zarządach pracownicy działów wykonawstwa, w których zakresie działalności leżą sprawy mechanizacji budów zgodnie z okólnikiem Nr 74 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 27 października 1952 r. w sprawie sporządzania sprawozdań miesięcznych z pracy maszyn budowlanych wzór B-4 (L. dz. D.VIII/1-6/6062/52). Dla przedsiębiorstw nadzorowanych przez centralne zarządy budownictwa miejskiego ustala się następujący asortyment robót, objętych sprawozdaniem z wykonania planu mechanizacji robót wg. wzoru sprawozdawczego B-4 a:

1. Roboty ziemne.
2. Mechanizacja robót kopalnianych kruszywa, żwiru i piasku:
   a) wydobycie kruszywa kopalnianego,
   b) wydobycie kruszywa rzecznego,
   c) sortowanie kruszywa,
   d) mechanizacja załadunku na środki transportu zewnętrznego.
3. Mechanizacja załadunku na środki transportu zewnętrznego (załadunek na bazie).
4. Konteneryzacja cegły.
5. Mechanizacja robót benotowych:
   a) transport betonu przy użyciu pojemników,
   b) wibrowanie betonu tylko w produkcji podstawowej.
6. Mechaniczne tynkowanie.
7. Mała mechanizacja robót:
   a) malowanie olejne,
   b) malowanie klejowe,
   c) szlifowanie lastrico,
   d) cyklinowanie.
8. Mechanizacja transportu pionowego (żurawiami wieżowymi)
9. Mechanizacja wewnętrzna transportu poziomego.
   a) transport sztywny,
   b) transport samochodowy.
10. Mechanizacja transportu zapraw
    a) transport pojemnikami,
    b) transport pompami.
11. Mechanizacja robót zbrojarskich,
    a) cięcie,
    b) gięcie.
12. Mechaniczne osuszanie budynków.
13. Mechanizacja załadunku kruszyw w wytwórniach (urządzenia stałe i wywrotki).
14. Mechanizacja załadunku wyrobów gotowych (ciężkich) w wytwórniach produkcji pomocniczej.
15. Mechanizacja transportu wewnętrznego wyrobów w wytwórniach.

do § 38 — 1. W rubryce 2 podać asortymenty robót podane w komentarzu do § 37. W rubryce 3 podawać jednostkę miary przyjętą w planie rozwoju techniki dla danego asortymentu robót (arkusz Te 1).

2. W rubryce 4 podać na podstawie raportu z budów ogólną ilość wykonanych robót zarówno sposobem ręcznym jak i zmechanizowanym, obliczonych według obmiaru.

3. W rubryce 5 podać ilość wykonanych robót sposobem zmechanizowanym, obliczonych według obmiaru. Jednostki nadzorowane przez centralne zarządy wykonawstwa budowlanego wykazywać będą w odrębnej pozycji roboty ziemne wykonywane dla nich przez Przedsiębiorstwo Robót Zmechanizowanych, podając je odrębnie w rubryce 2 z zaznaczeniem: „Wykonano przez P.R.Z." zaś odrębnie — roboty zmechanizowane własnym sprzętem.

4. W rubryce 6 należy podać procentowy, dyrektywny wskaźnik zmechanizowania robót z zatwierdzonego planu rozwoju techniki (wskaźnik w skali rocznej).

Sprawozdanie B-5.

do § 39 pkt 2a. — do dokumentów personalnych należą wtórniki przeniesień czasowych.

do § 40 pkt 1. Do stanu zatrudnienia zalicza się wszystkich robotników, uczniów, pracowników straży przemysłowej i przeciwpożarnej, pracowników obsługi, pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych grupy wytwórczej i niewytwórczej, znajdujących się w ewidencji personalnej przedsiębiorstwa.

do § 40 pkt 3. — Pracownicy czasowo przeniesieni przez macierzyste przedsiębiorstwo do pracy w innym przedsiębiorstwie powinni być wykazywani w sprawozdaniach tych jednostek, w których rzeczywiście pracowali i w których wypłacono im wynagrodzenie. Nie powinni być zatym wykazywani w sprawozdaniach jednostki macierzystej. — Taka forma ewidencji uzasadniona jest tym, że zgoda pracownika na czasowe przeniesienie do innego przedsiębiorstwa jest równoznaczna z zawiązaniem się umowy o pracę między pracownikiem i pracodawcą, do którego pracownik został czasowo przeniesiony.

do § 41 pkt 3. — Jeżeli w strukturze organizacyjnej przedsiębiorstwa występują odcinki budowlane, stanowiące ogniwa pośrednie między zarządem budowlanym i poszczególnymi budowami lub między zjednoczeniem i poszczególnymi budowami — pracowników inżynieryjno-technicznych, administracyjno-biurowych oraz straży, zatrudnionych na tych odcinkach, zalicza się do produkcji budowlano-montażowej.

do § 44. — Do podgrupy pracowników administracyjno-biurowych zalicza się kierowników działów zaopatrzenia, o ile ta funkcja nie wymaga kwalifikacji inżyniera lub technika.

do § 48 pkt 3. Do grupy niewytwórczej zalicza się również pracowników przyzagrodowych gospodarstw rolnych, jeżeli nie są one objęte działalnością oddziału zaopatrzenia robotniczego. Pracowników oddziału zaopatrzenia robotniczego nie należy wykazywać w sprawozdaniach objętych instrukcją.

do § 49. W przypadku zatrudnienia junaków SP, batalionów wojskowych oraz służby zorganizowanej — obok danych wykazanych w kol. 4 rubr. 1 należy umieścić odnośnik *) i odnośnik ten opisać na marginesie sprawozdania w następujący sposób: "*) w tym . . . . (podać ilość) zatrudnionych junaków SP, członków batalionów wojskowych oraz służby zorganizowanej".
Dane powyższe należy wykazywać jedynie w sprawozdaniach za czerwiec, wrzesień i grudzień. Powinny one zawierać przeciętne stany zatrudnienia w kwartale w/w grup zatrudnionych.

do § 50. — w dziale II należy wykazać przepracowane robotniko-godziny robotników grupy wytwórczej tj. robotników produkcji podstawowej, robotników produkcji pomocniczej oraz robotników zatrudnionych w usługach.

pkt 1b. — Godziny przepracowane zarówno w systemie dniówkowym jak i w systemie akordowym ponad 8 godzin (w sobotę ponad 6 godzin) należy zaliczać do godzin nadliczbowych.

do § 52 pkt 2. — Zwiększenie stanu pracowników wynika z przyjęcia nowych pracowników oraz pracowników czasowo przeniesionych z innych przedsiębiorstw.

do § 52 pkt 3. — Zmniejszenie stanu pracowników wynika ze zwolnień z pracy, a także z przeniesień czasowych do innych przedsiębiorstw.

Sprawozdanie B-5a.

do § 55 pkt 3. — Tryb ustalania wysokości wykonanego funduszu płac podany w tym punkcie instrukcji GUS Nr 39 należy rozumieć w ten sposób, że suma wykonanego funduszu płac z trzech sprawozdań miesięcznych powinna być równa wykonaniu funduszu płac, podanemu w sprawozdaniu B-7 w kol. 10—12.

do § 57. — W dziale III podawać należy wszystkich wozaków obcych.

Sprawozdanie B-7.

do § 64 pkt d. uzupełnia się następującą uwagą:
w odniesieniu do przedsiębiorstw zobowiązanych do rejestracji etatów, stawek i osobowego funduszu płac podaje się kwoty planowane pomniejszone o kwoty stanowiące równowartość niewykorzystanych etatów i powiększone o kwoty odpraw pracowników powołanych do służby wojskowej zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

do § 65. — W dziale II formularza B-7 należy wykazywać ewentualne względne i bezwzględne przekroczenia planu funduszu płac robotników (wymagających decyzji legalizujących i pokrywających), pomniejszone o wypłaty z tytułu stosowania współczynników poprawkowych, określonych uchwałą Prezydium Rządu Nr 51 z dnia 29 stycznia 1955 r. w sprawie dodatku na roboty wykonywane w warunkach zimowych przez przedsiębiorstwa bud.-mont.

do § 67. — Pod Działem IV należy wpisać:
wypłacone dodatki w okresie sprawozdawczym za roboty wykonane w warunkach zimowych zgodnie z uchwałą Prezydium Rządu Nr 51/55:

a) dla robotników produkcji bud.-mont.	zł. . . .
b) „ „ produkcji pomocniczej	zł. . . .
c) dla robotników usług	zł. . . .
d) dla uczniów	zł. . . .
razem	zł. . . .
w tym 50% wypłaty za przestoje (§ 4 uchwały)	zł. . . .

Sprawozdanie Z-2.

do § 69 i 70 — Dział I i II część A i B w rubryce 3 należy umieszczać dane, dotyczące zarówno pracowników umysłowych jak i fizycznych, a w rubryce 4 — dane, dotyczące tylko pracowników produkcyjnych. Dane dotyczące zatrudnienia, wykazane w rubr. 3 i 4 w Dziale I część A1, należy porównać i uzgodnić w komórce zatrudnienia z danymi z formularza B-5.

Sprawozdanie Z-2A.

do § 73 poz. 1. Przez projekty zgłoszone (poz. 1, 2, 3 i 4) należy rozumieć wyłącznie projekty zgłoszone przez własnych pracowników. Liczba stanowiąca różnicę między sumą projektów, wykazanych w poz. 2, 3 i 4, a liczbą projektów, wykazanych w poz. 1 — obejmuje projekty zgłoszone przez zespoły własnych pracowników, nie stanowiące brygad wynalazczych oraz zgłoszone przez innych pracowników własnych.
Poz. 3 podać projekty, zgłoszone przez własnych pracowników inżynieryjno-technicznych od majstra włącznie.
Poz. 5 należy również podać projekty otrzymane przez jednostkę sprawozdawczą bezpośrednio od twórców obcych, nie zatrudnionych w jednostce sprawozdawczej chyba, że projekt nie podlega rozpatrzeniu przez zakład pracy jednostki sprawozdawczej. W tym przypadku projektu nie należy w ogóle wykazywać w sprawozdawczości.
Poz. 6. podać wyłącznie odstąpione projekty własne. Projekty obce, które mylnie wpłynęły do jednostki

sprawozdawczej, a więc nie wchodzą w zakres działania tej jednostki, powinny by odstąpione do właściwej jednostki (zob. uwaga do poz. 5).

Ponieważ projekty takie nie są wykazywane w poz. 5 jako otrzymane nie należy ich wykazywać i w poz. 6 jako odstąpione.

Poz. 8. — liczby wykazane w poz. 8 danego kwartału muszą się pokrywać z liczbami w poz. 10 — sprawozdania z poprzedniego kwartału.

Dział B — Stan załatwienia zgłoszonych projektów — należy podać łącznie ilości projektów do załatwienia z kwartału sprawozdawczego oraz ilość projektów do załatwienia z okresów ubiegłych (poz. 7 + 8).

Poz. 9 — projekty przyjęte do wykorzystania należy podać w poz. 9 sprawozdania za kwartał, w którym nastąpiła wypłata wynagrodzenia lub w którym zatwierdzono plan wykorzystania.

Poz. 11 — należy podać projekty faktycznie zastosowane w kwartale sprawozdawczym, a więc i te, które zostały przyjęte ale nie zastosowane w poprzednich kwartałach, a znalazły zastosowanie dopiero w kwartale sprawozdawczym.

Za zastosowane faktycznie projekty należy uważać projekty, w których nastąpiło stwierdzenie zastosowania na formularzu (wydanym przez Centralę Wydawniczą Druków) oznaczonym w 11, podpisanym w kwartale sprawozdawczym przez głównego (naczelnego) inżyniera oraz kierownika właściwego działu lub oddziału, w którym projekt zastosowano.

Poz. 15 — Przewidywane oszczędności należy podać na podstawie projektów przyjętych do wykorzystania, wykazanych w poz. 9. Poz. 18-23 należy podać wydatkowane faktycznie kwoty w kwartale sprawozdawczym.

Poz. 24 — podać liczbę wszystkich obcych projektów zastosowanych w ramach akcji rozpowszechnienia w kwartale sprawozdawczym. Przez zastosowanie obcego projektu należy rozumieć każdy projekt, zastosowany w kwartale sprawozdawczym w jednostce sprawozdawczej w ramach akcji rozpowszechnienia, który został rozpatrzony i przyjęty do wykorzystania w innej jednostce.

75

OKÓLNIK Nr 23

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 10 czerwca 1955 r.

w sprawie właściwego finansowania wydatków na propagandę zadań produkcyjnych przedsiębiorstw, oraz metod pracy i osiągnięć przodowników i racjonalizatorów produkcji.

(L. dz. D. VII/5/4936/55)

Wobec stwierdzenia, że niektóre przedsiębiorstwa w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli wydatkują na cele niezwiązane z przeznaczeniem środki przyznane stosownie do uchwały Nr. 122 Prezydium Rządu z dnia 8 marca 1952 r. (Mon. Pol. Nr. A-25, poz. 314) na propagandę zadań produkcyjnych przedsiębiorstw oraz metod pracy i osiągnięć przodowników i racjonalizatorów produkcji, — w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, poleca się co następuje:

§ 1. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych, mający w dyspozycji fundusze na propagandę zadań produkcyjnych oraz metod pracy i osiągnięć przodowników i racjonalizatorów produkcji (0,05% — 0,1% planowanego funduszu płac), zobowiązani są do wydatkowania tych funduszów w porozumieniu z radą zakładową (oddziałową) wyłącznie na cele, określone w powołanej na wstępie uchwale Nr 122 Prezydium Rządu.

§ 2. Inspektor (referent) współzawodnictwa pracy w zakładzie pracy obowiązany jest do prowadzenia dokładnej ewidencji wydanych kwot i sprawdzania celowości ich wydatkowania.

§ 3. Za właściwe i celowe wydatkowanie funduszów, o których mowa w § 1, odpowiedzialni są dyrektor zakładu pracy i główny księgowy.

§ 4. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1955 r.

Minister **R. Piotrowski**

76

PISMO OKÓLNE Nr 37

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 maja 1955 r.

w sprawie obciążeń wiatrem w obliczeniach statycznych

L. dz. D.VII./6/4322/55

W związku z rozporządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 25 marca 1955 r. w sprawie zatwierdzenia norm państwowych przez Polski Komitet Normalizacyjny, dotyczących budownictwa (Dz. U. Nr. 17, poz. 93), mocą którego zatwierdzona została m.in. jako obowiązująca norma państwowa PN — 54/B—02011 „Obciążenie w obliczeniach statycznych. Obciążenie wiatrem." Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Techniki wyjaśnia, że z dniem 1 lipca 1955 r. przestaje obowiązywać tymczasowa instrukcja, dotycząca obciążeń wiatrem w obliczeniach statycznych, wprowadzona zarządzeniem Ministra Budownictwa Przemysłowego oraz Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 2 listopada 1953 r., ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr. 20, poz. 191. — z 1953 r.

Dyrektor Departamentu **Z. Żuchowski**

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa, Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1529 — 91 — 134 część 6. dział 5, rozdział 19, wpływy z wydawnictw. —

Cena 3 zł

ODBIORCA:

P. W. W. R. N. — Warszawa 1954.
Druk. Akcydens., W-wa. Tamka 3. 4200. Zam. 1160 z dnia 26.V.55. Podpis do druku 30./VI.55 r. Druk ukończono 4.VII.55 r. Obj. 1½ ark. druk. Pap. gazet. 61 × 86/60 g. B-6-7720.